

**PREZES
URZĘDU KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ**

Orange Polska S.A.
Al. Jerozolimskie 160
02-326 Warszawa

Podmioty na prawach strony:

**Krajowa Izba Gospodarcza
Elektroniki i Telekomunikacji**
ul. Stępińska 22/30
00-739 Warszawa

DECYZJA NR DR.WORK.6082.8.2019.

Na podstawie art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t. j.: Dz. U. z 2018 r., poz. 1954, ze zm., dalej „Pt”) oraz art. 104 § 1 i art. 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j.: Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, ze zm., dalej „kpa”) w związku z art. 206 ust. 1 Pt, po rozpatrzeniu wniosku Orange Polska S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej „OPL” lub „TP”) z dnia 17 maja 2019 r. w przedmiocie zmiany „Oferty ramowej określającej ramowe warunki dostępu telekomunikacyjnego w zakresie rozpoczynania i zakańczania połączeń, hurtowego dostępu do sieci TP, dostępu do łączy abonenckich w sposób zapewniający dostęp pełny lub współdzielony oraz dostępu do łączy abonenckich poprzez węzły sieci telekomunikacyjnej na potrzeby sprzedaży usług szerokopasmowej transmisji danych” (dalej „Oferta SOR”) zatwierdzonej decyzją Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej „Prezes UKE”) z dnia 29 września 2010 r., nr DHRT-WOR-6082-4/10 (109), zmienionej następnie decyzjami Prezesa UKE, w zakresie modyfikacji zapisów w Części I Ogólnej Rozdział 1 pkt 1.9 ppkt 1.9.3 Kary umowne oraz ppkt 1.9.4 Bonifikaty, zatwierdzam projekt zmiany Oferty SOR (dalej „Projekt OPL”) w następującym brzmieniu:

I. W Części I Ogólnej, w Rozdziale 1 pkt 1.9 ppkt 1.9.3 Kary umowne:

- ust. 1 lit. d otrzymuje następujące brzmienie:

„d) 200 (dwieście) złotych za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia w przypadku, gdy w wyznaczonym terminie nie zostanie sprawdzona możliwość realizacji zamówienia na Splittery,”;

- ust. 1 lit. h otrzymuje następujące brzmienie:

„h) 300 (trzysta) złotych za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia w przypadku, gdy nie zostają dotrzymane terminy przekazania informacji wchodzących w zakres Wywiadu technicznego,”;

- ust. 1 lit. i skreśla się;

- ust. 1 lit. j otrzymuje następujące brzmienie:

„j) 60/30 opłaty abonamentowej za daną Usługę Regulowaną, określonej w Cenniku, za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia w przypadku, gdy przekroczony zostanie czas usunięcia Awarii”;

- ust. 1 lit. r i lit. s skreśla się;

- ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Wysokość kary umownej określonej w ppkt 1.9.3 ust. 1 pkt a, c, d, e, f, h, j, q – z tytułu jednego zdarzenia nie może przekroczyć jej 60 (sześćdziesięć) krotności. Za jedno zdarzenie uznaje się jednostkowe przekroczenie terminu na realizację pojedynczego zgłoszenia/zamówienia dotyczące przypadków opisanych w ww. punktach, zakończone powiadomieniem PT przez TP o jego realizacji (w przypadku Awarii jest to powiadomienie o usunięciu Awarii). W związku z brzmieniem zdania poprzedzającego wskazanej kary umownej nie stosuje się do ponownych zgłoszeń/zamówień dla zdarzeń nie zakończonych przedmiotowym powiadomieniem PT.”;

- ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Jako dzień, w którym wystąpiło opóźnienie w działaniu TP, Strony przyjmują każdy dzień liczony jako kolejne 24 (dwadzieścia cztery) godziny od momentu wystąpienia opóźnienia.”;

- po ust. 6 dodaje się nowy ust. 7 i ust. 8 w następującym brzmieniu:

„7. Kara umowna nie przysługuje PT w następujących przypadkach:

- niezłożenia przez PT prognoz zapotrzebowania, złożenia błędnych prognoz zapotrzebowania lub przekroczenia limitów określonych dla danych prognoz zapotrzebowania w przypadkach wskazanych w Części I Rozdział 6 Oferty SOR, jeżeli TP wykaże związek ww. działania lub zaniechania PT z występującymi w tym okresie Awariami lub Przerwami;
- w przypadku, gdy Abonent PT nie wyrazi zgody na dostęp do lokalu służb technicznych TP, który to dostęp jest konieczny dla usunięcia Awarii, zgodnie z postanowieniami Części I Rozdział 1 pkt 1.12 ppkt 1.12.1 ust. 9 Oferty SOR, lub przypadku nieobecności Abonenta PT w lokalu w umówionym terminie;
- braku zgłoszenia przez PT do TP nieprawidłowości w zakresie zdarzeń objętych roszczeniem z tytułu kary umownej;
- zaistnienia zdarzeń wyłączających odpowiedzialność TP (Siła wyższa).

8. W przypadku gdy jedno zdarzenie może stanowić więcej niż jedną podstawę do naliczania kar umownych opisanych w pkt 1.9.3, PT ma możliwość według własnego wyboru do obciążania TP kosztem kary umownej tylko z jednej podstawy.”

II. W Części I Ogólnej, w Rozdziale 1 pkt 1.9 ppkt 1.9.4 Bonifikaty:

- ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Bonifikaty przysługują PT za każdy rozpoczęty dzień, w którym Usługa Regulowana była niedostępna z uwagi na wystąpienie Awarii oraz za każdy dzień niedotrzymania parametru dostępności Usług Regulowanych w ciągu roku kalendarzowego określonego

na poziomie 99,7 (dziewięćdziesiąt dziewięć i siedem dziesiątych) %. W przypadku gdy PT korzysta z danej Usługi Regulowanej przez okres krótszy niż rok kalendarzowy to dostępność usługi powinna być wyliczona proporcjonalnie do danego okresu.”

- ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Wysokość bonifikaty, o której mowa w ust. 1 powyżej ustala się na poziomie 1/30 opłat miesięcznych za każdy rozpoczęty dzień, w którym Usługa Regulowana była niedostępna z uwagi na wystąpienie Awarii lub za każdy rozpoczęty dzień, w którym Usługa Regulowana świadczona była poniżej gwarantowanej dostępności Usług Regulowanych, o których mowa w Części I Ogólnej Rozdziale 1 Informacje podstawowe pkt 1.1 Definicje.”;

- ust. 3 skreśla się;

- ust. 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Jako dzień, w którym nastąpiła w sposób ciągły lub przerywany niedostępność Usługi Regulowanej, Strony przyjmują dzień liczony jako kolejne 24 (dwadzieścia cztery) godziny od momentu dokonania zgłoszenia zdarzenia.”

III. Niniejszej decyzji, na podstawie art. 108 § 1 kpa, nadaję rygor natychmiastowej wykonalności.

Uzasadnienie

W dniu 22 września 2009 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DART-SMP-6040-5/09(22)¹ (dalej „Decyzja SMP 3”), w której TP została wyznaczona jako przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej na rynku świadczenia usługi zakańczania połączeń w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej OPL, zgodnym z obszarem sieci, w której następuje zakończenie połączenia (dalej „Rynek 3”).

W dniu 29 września 2010 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WOR-6082-4/10(109), w której zatwierdził Ofertę SOR.

W dniu 30 grudnia 2010 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DART-SMP-6040-2/10(52)² (dalej „Decyzja SMP 4”), w której określił rynek właściwy jako krajowy rynek świadczenia usług hurtowego (fizycznego) dostępu do infrastruktury sieciowej (w tym dostępu dzielonego lub w pełni uwolnionego) w stałej lokalizacji i wyznaczył TP jako przedsiębiorcę o znaczącej pozycji rynkowej (dalej „Rynek 4”).

W dniu 5 kwietnia 2011 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WOR-6082-4/10(219)³, w której w części uchylił i zmienił decyzję z dnia 29 września 2010 r.

W dniu 4 października 2011 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-2/11(70)⁴ zmieniającą Ofertę SOR w zakresie wprowadzenia możliwości świadczenia Usługi BSA⁵ w technologii VDSL⁶.

¹ https://archiwum.uke.gov.pl/files/?id_plik=6101

² https://archiwum.uke.gov.pl/files/?id_plik=8136

³ https://archiwum.uke.gov.pl/files/?id_plik=8553

⁴ https://archiwum.uke.gov.pl/files/?id_plik=9410

⁵ ang. Bitstream Access – usługa szerokopasmowego dostępu do lokalnej pętli abonenckiej na potrzeby sprzedaży usług szerokopasmowej transmisji danych;

⁶ ang. Very High Speed DSL – szybki DSL (standard ITU - G.993.1 dla VDSL i G993.2 dla VDSL2);

W dniu 3 marca 2014 r., Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-1/12(283)⁷ zmieniającą Ofertę SOR w zakresie usług informacyjno – zleceńowych udostępnianych w ramach Części IV Oferty SOR Usługa WLR⁸.

W dniu 30 maja 2014 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-7/13(76)⁹ zmieniającą Ofertę SOR w zakresie wprowadzenia nowej opcji Usługi BSA – do 80 Mb/s.

W dniu 2 czerwca 2014 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-3/11(448)¹⁰ zmieniającą Ofertę SOR w zakresie zasad świadczenia Usługi LLU¹¹ i Usługi BSA.

W dniu 18 czerwca 2014 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-1/13(202)¹² zmieniającą Ofertę SOR w zakresie postanowień dotyczących awarii, zasad odpowiedzialności oraz kar umownych (dalej „Decyzja Kary i Bonifikaty I”).

W dniu 7 października 2014 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DART-SMP-6040-1/14(121)¹³ (dalej „Decyzja SMP 5”), w której określił rynek właściwy jako rynek świadczenia hurtowych usług dostępu szerokopasmowego i wyznaczył OPL jako przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej (dalej „Rynek 5”).

W dniu 26 lutego 2015 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-2/13(133)¹⁴ zmieniającą Ofertę SOR w zakresie narzędzi służących do przekazywania danych rozliczeniowo-bilingowych dla Usługi WLR.

W dniu 5 maja 2015 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-7/13(177)¹⁵, w której w części uchylił i zmienił decyzję z dnia 30 maja 2014 r.

W dniu 7 maja 2015 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-1/13(319)¹⁶, w której w części uchylił i zmienił decyzję z dnia 18 czerwca 2014 r. (dalej „Decyzja Kary i Bonifikaty II”).

W dniu 9 czerwca 2015 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-4/12(194)¹⁷, zmieniającą Ofertę SOR poprzez wprowadzenie Usługi BSA świadczonej w podwyższonej klasie ruchu (klasa C2) na poziomie dostępu Ethernet, w opcjach przepływności w przedziale od „DSL 250” do „DSL 15000” oraz nowej opcji Usługi BSA „DSL 20000” świadczonej w podwyższonej klasie ruchu, na poziomach dostępu ATM, Ethernet, IP Zarządzany oraz IP Niezarządzany.

W dniu 3 lipca 2015 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WOR-6082-3/11(611)¹⁸, w której w części uchylił i zmienił decyzję z dnia 2 czerwca 2014 r.

⁷ https://archiwum.uke.gov.pl/files/?id_plik=15326

⁸ ang. Wholesale Line Rental – usługa hurtowego dostępu do sieci;

⁹ <https://archiwum.uke.gov.pl/decyzja-w-sprawie-oferty-sor-13933>

¹⁰ <https://archiwum.uke.gov.pl/zmiana-oferty-sor-decyzja-czesciowa-13939>;

¹¹ ang. Local Loop Unbundling – usługa dostępu telekomunikacyjnego do lokalnej pętli abonenckiej;

¹² <https://archiwum.uke.gov.pl/zmiana-oferty-sor-14013>;

¹³ https://archiwum.uke.gov.pl/files/?id_plik=17605

¹⁴ <https://archiwum.uke.gov.pl/zmiana-oferty-sor-15492>;

¹⁵ <https://archiwum.uke.gov.pl/decyzja-ws-zmiany-oferty-sor-15965>;

¹⁶ <https://archiwum.uke.gov.pl/decyzja-ws-zmiany-oferty-sor-15981>;

¹⁷ <https://archiwum.uke.gov.pl/decyzja-w-sprawie-zmiany-oferty-sor-16188>;

¹⁸ <https://archiwum.uke.gov.pl/decyzja-w-sprawie-zmiany-oferty-sor-16312>;

W dniu 2 listopada 2015 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT.WORK.6082.6.2015.49¹⁹, zmieniającą Ofertę SOR w zakresie szerokopasmowego dostępu do Internetu w technologii FTTH.

W dniu 21 grudnia 2015 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT.WORK.6082.4.2015.99²⁰, zmieniającą Ofertę SOR w zakresie realizacji przez OPL zamówień na usługi regulowane powiązane z przeniesieniem numeru, uwzględniając konieczność wykonywania komunikacji w zakresie wniosku abonenta o przeniesienie numeru z wykorzystaniem Platformy Lokalizacyjno-Informacyjnej z Centralną Bazą Danych (dalej „Decyzja PLI CBD I”).

W dniu 11 kwietnia 2016 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT.WORK.6082.4.2015.124²¹, w której utrzymał w całości w mocy Decyzję PLI CBD I.

W dniu 16 maja 2016 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT.WORK.6082.2.2016.3²², zmieniającą Ofertę SOR w zakresie usługi udostępnienia Ciemnego włókna światłowodowego oraz udostępnienia i utrzymania Lokalnej Pętli Światłowodowej.

W dniu 4 czerwca 2016 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT.WORK.6082.1.2016.6²³, zmieniającą Ofertę SOR poprzez wprowadzenie w Ofercie SOR alternatywnego procesu dostarczania usług hurtowych.

W dniu 11 sierpnia 2016 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT.WORK.6082.10.2016.28²⁴, zmieniającą Ofertę SOR w zakresie zapewnienia dostępu do urządzeń dostępu szerokopasmowego oraz dostępu do węzłów sieci telekomunikacyjnej, w związku z obowiązkami regulacyjnymi nałożonymi na OPL w Decyzji SMP 5.

W dniu 6 grudnia 2016 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT.WORK.6082.3.2016.46, którą zmienił Ofertę SOR w zakresie mechanizmu aktualizacji listy Fizycznych Punktów Styku Sieci i listy Punktów Dostępu do Usługi.

W dniu 25 maja 2017 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT.WORK.6082.10.2016.101²⁵, którą uchylił w części decyzję Prezesa UKE z dnia 11 sierpnia 2016 r. nr DHRT.WORK.6082.10.2016.28.

W dniu 25 września 2018 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT.WORK.6082.8.2017.85²⁶ zmieniającą Ofertę SOR w zakresie zmiany wysokości opłaty za Usługę Hurtowego Dostępu do Sieci Orange (WLR).

W dniu 8 października 2018 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT.WORK.6082.9.2017.68²⁷ zmieniającą Ofertę SOR poprzez wykreślenie opłaty za przeniesienie numeru.

¹⁹ <https://archiwum.uke.gov.pl/decyzja-w-sprawie-zmiany-oferty-sor-17074>;

²⁰ <https://archiwum.uke.gov.pl/decyzja-prezesa-uke-zatwierdzajaca-zmiane-oferty-sor-17293>;

²¹ <https://archiwum.uke.gov.pl/decyzja-dla-orange-polska-w-sprawie-sor-19524>

²² <https://archiwum.uke.gov.pl/decyzja-prezesa-uke-zatwierdzajaca-zmiane-oferty-sor-19766>;

²³ <https://archiwum.uke.gov.pl/decyzja-prezesa-uke-dla-orange-polska-sa-19878>;

²⁴ https://archiwum.uke.gov.pl/files/?id_plik=24086

²⁵ https://archiwum.uke.gov.pl/files/?id_plik=27337

²⁶ <http://bip.uke.gov.pl/decyzje/oferty-ramowe/zmiana-oferty-sor,22.html>

²⁷ <http://bip.uke.gov.pl/decyzje/oferty-ramowe/zmiana-oferty-sor,23.html>

Wyrokiem z dnia 29 stycznia 2019 r., sygn. akt II GSK 5014/16 Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie (dalej „NSA”) uchylił Decyzję Kary i Bonifikaty I oraz Decyzję Kary i Bonifikaty II (dalej „Wyrok NSA”).

W dniu 13 maja 2019 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DR.WORK.6082.3.2019.36²⁸ zobowiązującą OPL do przygotowania zmiany Oferty SOR w przedmiocie modyfikacji zapisów w Części I Ogólnej Rozdział 1 pkt 1.9 ppkt 1.9.3 Kary umowne oraz ppkt 1.9.4 Bonifikaty (dalej „Decyzja Zobowiązująca”).

W wykonaniu Decyzji Zobowiązującej OPL pismem dnia 17 maja 2019 r. złożyła wniosek o zmianę Oferty SOR w zakresie Części I Ogólnej, Rozdział 1 pkt 1.9 ppkt 1.9.3 Kary umowne oraz ppkt 1.9.4 Bonifikaty (dalej „Wniosek”). OPL zaproponowała wprowadzenie do Oferty SOR zapisów odpowiadających zmianom wprowadzonym Decyzją Kary i Bonifikaty I oraz Decyzją Kary i Bonifikaty II.

Pismem z dnia 21 maja 2019 r. Prezes UKE zawiadomił OPL, Polską Izbę Informatyki i Telekomunikacji z siedzibą w Warszawie, Krajową Izbę Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji z siedzibą w Warszawie (dalej „KIGEiT”), Krajową Izbę Komunikacji Ethernetowej z siedzibą w Warszawie oraz Polską Izbę Komunikacji Elektronicznej z siedzibą w Warszawie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie zatwierdzenia zmiany Oferty SOR poprzez modyfikację zapisów w Części I Rozdział 1 pkt 1.9 ppkt 1.9.3 Kary umowne oraz ppkt 1.9.4 Bonifikaty, informując jednocześnie, że zgodnie z art. 31 § 1 pkt 2 kpa organizacja społeczna może wystąpić do organu z żądaniem dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny. Ponadto, Prezes UKE poinformował, iż zgodnie z art. 31 § 5 kpa organizacja społeczna, która nie uczestniczy w postępowaniu na prawach strony, może za zgodą organu administracji publicznej przedstawić organowi swój pogląd w sprawie, wyrażony w uchwale lub oświadczeniu jej organu statutowego.

Pismem z dnia 3 czerwca 2019 r. KIGEiT wniosła o dopuszczenie do udziału w postępowaniu.

Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2019 r. Prezes UKE dopuścił KIGEiT do udziału w postępowaniu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UKE zważył co następuje:

Na podstawie art. 206 ust. 1 Pt postępowanie przed Prezesem UKE prowadzone jest według przepisów kpa ze zmianami wynikającymi z Pt oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 2062, ze zm.).

Zgodnie z art. 43 ust. 1 Pt, Prezes UKE zatwierdza projekt oferty ramowej, jeżeli odpowiada on przepisom prawa i potrzebom rynku wskazanym w decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej albo zmienia przedłożony projekt oferty ramowej i go zatwierdza, a w przypadku nieprzedstawienia oferty ramowej w terminie – samodzielnie ustala ofertę ramową.

²⁸ <http://bip.uke.gov.pl/decyzje/oferty-ramowe/zobowiazanie-do-zmiany-oferty-sor,27.html>

Powyższy przepis prawa reguluje procedurę zatwierdzania projektu oferty ramowej, do przedstawienia którego na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej został nałożony obowiązek regulacyjny na podstawie art. 42 ust. 1 Pt.

Na podstawie art. 43 ust. 1 Pt, Prezes UKE jest uprawniony do:

1. zatwierdzenia projektu oferty ramowej, jeżeli odpowiada on przepisom prawa i potrzebom rynku wskazanym w decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej, albo
2. w przypadku gdy projekt oferty ramowej nie odpowiada przepisom prawa lub potrzebom rynku wskazanym w decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej, zmiany w odpowiednim zakresie projektu oferty ramowej i zatwierdzenia go w zmienionym brzmieniu.

Prezes UKE, po przeanalizowaniu Projektu OPL zgodnie z przesłankami omówionymi szczegółowo poniżej, może zatem go zatwierdzić lub zmienić przedłożony projekt i go zatwierdzić, tak aby uczynić zadość wymaganiom wskazanym w art. 43 ust. 1 Pt.

Prezes UKE, rozpatrując sprawę, kierował się dwiema przesłankami, określonymi w art. 43 ust. 1 Pt w ten sposób, że dokonał oceny zgodności przedłożonego przez OPL Projektu OPL z obowiązującymi przepisami prawa, w tym z przepisami prawa zawartymi w Pt oraz z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 21 lipca 2008 r. w sprawie zakresu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym (Dz. U. Nr 138, poz. 866, dalej „Rozporządzenie OR”).

W tym zakresie Prezes UKE przede wszystkim dokonał wnikliwej i wszechstronnej analizy normy art. 1 ust. 2 Pt (cele Pt), art. 42 Pt oraz art. 189 Pt (cele polityki regulacyjnej Prezesa UKE). Ponadto, Prezes UKE dokonał analizy w zakresie zgodności Projektu OPL z potrzebami rynku wskazanymi w decyzji nakładającej obowiązek przedstawienia oferty ramowej (tj. wskazanymi w Decyzji Zobowiązującej oraz Decyzji SMP 3, 4 i 5).

Odnosząc się do rozważań w przedmiocie pierwszej z przesłanek, zawartych w normie art. 43 ust. 1 Pt, tj. do przesłanki zgodności z przepisami prawa, Prezes UKE wskazuje, że winien w swym działaniu uwzględnić cele Pt (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego [dalej „WSA”] w Warszawie z dnia 12 marca 2007 r. sygn. VI SA/Wa 2190/06, LEX nr 318301). Analizując cele Pt, zawarte w art. 1 ust. 2 Pt, Prezes UKE wziął pod uwagę w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 Pt, który stanowi iż celem ustawy jest stworzenie warunków dla wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych. Dlatego też, rozstrzygając sprawę, Prezes UKE zwrócił uwagę czy postanowienia Projektu OPL pozwolą na dalszy rozwój konkurencji, w szczególności czy umożliwiają tworzenie konkurencyjnej oferty detalicznej w stosunku do oferty OPL. W konsekwencji Prezes UKE ustalił, że w omawianym zakresie Projekt OPL odpowiadał celom Pt.

Natomiast w ramach drugiej z przesłanek określonych w art. 43 ust. 1 Pt, Prezes UKE dokonał pełnej i całościowej analizy oraz oceny zgodności Projektu OPL z potrzebami rynku wskazanymi w Decyzji SMP 3, Decyzji SMP 4 i Decyzji SMP 5 oraz wytycznymi opisanymi w Decyzji Zobowiązującej.

Należy bowiem zauważyć, iż przepisy prawa określają jedynie ogólne ramy i zakres oferty ramowej, nie precyzując szczegółowych rozwiązań. Taki mechanizm podyktowany jest szybko zmieniającymi się potrzebami rynku. Postęp technologiczny w dziedzinie

telekomunikacji przebiega bardzo dynamicznie i regulacja pewnych zagadnień w formie przepisów prawa powodowałaby ograniczanie rozwoju rynku telekomunikacyjnego. Dlatego też zasadnicze znaczenie ma badanie zgodności Projektu OPL z potrzebami rynku. W tym zakresie konieczne jest odniesienie się do zjawisk występujących na rynku telekomunikacyjnym oraz sygnałów z rynku wskazujących na ograniczanie konkurencji przez OPL. Prezes UKE, analizując Projekt OPL, szczegółowo badał, czy poszczególne rozwiązania zaproponowane przez OPL odpowiadają potrzebom rynku telekomunikacyjnego.

Prezes UKE w szczególności zwraca uwagę, na wskazane w Decyzji Zobowiązującej przesłanki zmiany zapotrzebowania na usługi, wskutek wystąpienia których OPL została zobowiązana do zmiany postanowień Oferty SOR w zakresie zapisów dotyczących kar umownych oraz bonifikat.

Prezes UKE wskazuje, że kwestia kar umownych i bonifikat była już przedmiotem postępowania zakończonego wydaniem decyzji zmieniających Ofertę SOR. Decyzja Kary i Bonifikaty I oraz Decyzja Kary i Bonifikaty II wprowadzały zmiany w Części 1 Ogólnej Oferty SOR Rozdział 1 pkt 1.9 ppkt 1.9.3 i ppkt 1.9.4. Obie decyzje zostały uchylone Wyrokiem NSA. NSA w wyroku z dnia 29 stycznia 2019, sygn. akt II GSK 5014/16, podkreślił, że „treść art. 43 ust. 2 p.t. jest jednoznaczna. Zmiana oferty ramowej może być dokonana z urzędu lub na uzasadniony wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Wniosek o zmianę oferty ramowej może złożyć każdy przedsiębiorca telekomunikacyjny, a więc także operator czy przedsiębiorca wyznaczony. Wskazany przepis nie różnicuje zakresu obowiązków operatora i innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w zakresie wszczęcia postępowania. Zatem przyjąć należy, że zmiana oferty ramowej jest możliwa po wcześniejszym złożeniu uzasadnionego wniosku i zobowiązaniu operatora do przygotowania zmiany oraz wskazania terminu dla dopełnienia tych obowiązków. Dopiero dopełnienie tych warunków umożliwia zmianę oferty ramowej. (...) Przyjęcie innego rozumienia treści art. 43 ust. 2 p.t. i ukształtowanie struktury postępowania, w sposób przyjęty jak w rozpoznawanej sprawie, narusza prawo zarówno w zakresie jego językowego, jak i celowościowego ujęcia. Z językowego punktu widzenia nie ma żadnych powodów do rozróżnienia sytuacji prawnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i operatora, a w celowościowym ujęciu do przyznania operatorowi uprawnień do wszczęcia postępowania poza regulacyjnym działaniem Prezesa UKE.” Tym samym należy zgodzić się ze stanowiskiem OPL przedstawionym we Wniosku, iż podstawą uchylenia decyzji nie było stwierdzenie przez NSA, iż wysokość kar umownych oraz bonifikat określonych w ww. decyzjach nie odpowiada potrzebom rynkowym, czy jest sprzeczna z przepisami prawa, a błędy formalne w postaci pominięcia postępowania w sprawie zobowiązania OPL do zmiany oferty ramowej, o którym mowa w art. 43 ust. 2 Pt. W Projekcie OPL wniosła o wprowadzenie do Oferty SOR analogicznych zapisów jak w Decyzji Kary i Bonifikaty I oraz w Decyzji Kary i Bonifikaty II.

Prezes UKE podkreśla, że w niniejszym postępowaniu zdecydował rozważyć czy spełnione zostały przesłanki określone w art. 43 ust. 1 Pt uzasadniające zatwierdzenie Projektu OPL w brzmieniu określonym w niniejszej decyzji (dalej „Decyzja”). Jednocześnie w Decyzji Prezes UKE wziął po uwagę również fakt, że w wyniku obniżenia wysokości kar Decyzją Kary i Bonifikaty I oraz Decyzją Kary i Bonifikaty II (uchylonych Wyrokiem NSA) nie doszło do obniżenia jakości i terminowości świadczenia usług hurtowych przez OPL. Tym samym

należy uznać, iż wprowadzony model zapewniał skuteczną i efektywną współpracę międzyoperatorską.

Zgodność z przepisami prawa

Odnosząc się do rozważań w przedmiocie pierwszej z przesłanek, zawartej w normie art. 43 ust. 1 Pt, tj. do przesłanki zgodności Projektu OPL z przepisami prawa, Prezes UKE wskazuje, że w pierwszej kolejności powinien uwzględnić przepisy ustanawiające cele Pt, zgodnie z art. 1 ust. 2 Pt. W odniesieniu zatem do celów Pt, wskazanych przez ustawodawcę w art. 1 ust. 2 Pt, należy w pierwszym rzędzie wskazać na stanowisko doktryny, zgodnie z którym: „Postanowienia te określają stany lub wartości będące uzasadnieniem dla norm zawartych w ustawie oraz ukierunkowują działania wykonawcze podejmowane na podstawie ustawy. Omawiane postanowienia nie stanowią samoistnej podstawy do działania administracji telekomunikacyjnej, natomiast powinny być uwzględniane przy wszelkiej działalności wykonawczej. Cel ustawy jest bowiem realizowany zarówno w sposób bezpośredni, poprzez przestrzeganie praw i obowiązków ustanowionych w ustawie, jak i poprzez stosowanie ustawy w działaniach administracji telekomunikacyjnej. Przepisy o celach ustawy powinny być interpretowane z uwzględnieniem celów polityki regulacyjnej prowadzonej przez organy administracji telekomunikacyjnej określonych w art. 189 ust. 2 Pt. Zgodnie z wyrokiem WSA w Warszawie z 12.3.2007 r. (VI SA/Wa 2190/06, www.uke.gov.pl) „organ regulacyjny, jakim jest Prezes UKE, winien jest w swoim działaniu uwzględnić cele Prawa telekomunikacyjnego” (S. Piątek, Komentarz do ustawy Prawo telekomunikacyjne, C.H. Beck, Warszawa 2013 r., s. 12). W świetle powyższego, rozstrzygając sprawę, Prezes UKE zwrócił uwagę, aby postanowienia Decyzji, umożliwiały przedsiębiorcom telekomunikacyjnym (dalej „PT”) tworzenie konkurencyjnej oferty detalicznej w stosunku do oferty detalicznej OPL.

Analizując cele Pt, należy wskazać, iż art. 1 ust. 2 Pt określa cele ustawy, jakimi są stworzenie warunków dla:

- 1) wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych;
- 2) rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 3) zapewnienia ładu w gospodarce numeracją, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi;
- 4) zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych;
- 5) zapewnienia neutralności technologicznej;
- 6) zapewniania użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telekomunikacyjnych równoważnego poziomowi dostępu, z jakiego korzystają inni użytkownicy końcowi.

Rozpatrując sprawę Prezes UKE wziął pod uwagę w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1, pkt 2 i pkt 4 Pt, który stanowi, iż celem ustawy jest wspieranie równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych, rozwój i wykorzystanie nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej oraz zapewnianie użytkownikom

maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych.

Prezes UKE wskazuje, że Projekt OPL, w zakresie zmiany zapisów dotyczących kar umownych i bonifikat, zmierzający w kierunku obniżenia kar umownych sprzyja zwiększeniu efektywności i konkurencyjności na rynku telekomunikacyjnym. W ocenie Prezesa UKE poprawa jakości i terminowości usług regulowanych świadczonych przez OPL (w porównaniu z 2010 r.) uzasadnia modyfikację poziomu kar umownych czy to poprzez obniżenie poziomu niektórych kar czy też wykreślenie niektórych kar. W opinii Prezesa UKE regulując rynek telekomunikacyjny Prezes UKE musi dążyć nie tylko do promowania możliwości konkurowania operatorów alternatywnych (dalej „OA”) z operatorem zasiedziałym, ale również musi zapewnić operatorowi zasiedziałemu możliwość podjęcia rywalizacji konkurencyjnej z OA. Utrzymywanie kar na zbyt wysokim poziomie mogłoby prowadzić do naruszenia konkurencji na rynku. Zdaniem Prezesa UKE wysokość kar umownych powinna odpowiadać wysokości zabezpieczenia finansowego dla prawidłowego wykonywania umów zawartych na podstawie Oferty SOR, jednocześnie stanowiąc dla OPL obciążenie adekwatne do poziomu oferowanych przez OPL usług oraz poziomu konkurencji na rynku. Tym samym, Projekt OPL, w ocenie Prezesa UKE realizuje cele Pt zmierzające do zapewnienia skutecznej i równoprawnej konkurencji.

Ponadto, Prezes UKE wskazuje, że zatwierdzenie zmiany Oferty SOR zgodnie z Projektem OPL, umożliwi OA dochodzenie swoich roszczeń w przypadku problemów z realizacją zapisów umowy zawartej z OPL, a jednocześnie pozostawia OPL przestrzeń do inwestycji infrastrukturalnych. W konsekwencji zatwierdzenie zmiany Oferty SOR zgodnie z Projektem OPL sprzyja zarówno rozwojowi konkurencji, jak i rozwojowi nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej.

Kierując się przesłanką zgodności oferty ramowej z przepisami prawa, Prezes UKE wziął pod uwagę również cele polityki regulacyjnej określone w art. 189 ust. 2 Pt. Wskazać należy, że zgodnie z poglądem doktryny „*są one elementem wspomagającym wykładnię wszystkich przepisów ustawowych*”, a „*cele sformułowane w art. 189 ust. 2 Pt powinny być materialno prawną podstawą wszelkich decyzji regulacyjnych, rozstrzygających spory między przedsiębiorcami (...) podejmowanych przez Prezesa URTiP*” (S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne, Komentarz, Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa 2005 r., str. 1033). Prezes UKE, przy wydawaniu Decyzji, wziął pod uwagę przede wszystkim cel polityki regulacyjnej w postaci zapobiegania zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji na rynku telekomunikacyjnym (art. 189 ust. 2 pkt 1 lit. b Pt) oraz równe traktowanie przedsiębiorców (art. 189 ust. 2 pkt 2 lit. c Pt). Osiągnięcie tych celów, w opinii Prezesa UKE, stało się możliwe dzięki zatwierdzeniu Projektu OPL, zgodnie z którym zmodyfikowane zostały zapisy dotyczące kar umownych oraz bonifikat. Rozwiązanie eliminujące ograniczenia konkurencji pozwoli na zapewnienie użytkownikom końcowym osiągnięcia maksymalnych korzyści w zakresie cen oraz różnorodności i jakości usług. Z uwagi na powyższe Prezes UKE zdecydował o zatwierdzeniu Projektu OPL, w tym m.in. o wykluczeniu z Oferty SOR możliwości nakładania na OPL podwójnych kar umownych z tytułu jednego zdarzenia czy wprowadzenie ograniczenia wysokości kary umownej z tytułu jednego zdarzenia. Zastosowane rozwiązanie pozwoli na wyeliminowanie zbyt wygórowanych kar umownych (w odniesieniu do jakości i terminowości usług świadczonych przez OPL), które mogą prowadzić do naruszenia konkurencji na rynku.

Rozstrzygając w sprawie, Prezes UKE wziął również pod uwagę art. 42 ust. 2 Pt wskazujący, że oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym powinna określać warunki i zasady współpracy z operatorem, o którym mowa w ust. 1 tego artykułu (tj. z operatorem o znaczącej pozycji rynkowej, na którego został nałożony obowiązek równego traktowania zgodnie z art. 36 Pt, lub wraz z tym obowiązkiem, obowiązek przygotowania i przedstawienia w określonym terminie projektu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym) oraz opłaty za usługi w zakresie dostępu telekomunikacyjnego. Po przeprowadzeniu analizy formalnej Projektu OPL pod kątem zgodności z ww. przepisami, Prezes UKE uznał, iż przedstawiony przez OPL projekt zmiany Oferty SOR jest z nimi zgodny.

Analizując zgodność Projektu OPL w zakresie zmiany Oferty SOR w przedmiocie modyfikacji zapisów dotyczących kar umownych oraz bonifikat z Rozporządzeniem OR, Prezes UKE miał na uwadze w szczególności Załącznik nr 1 do Rozporządzenia OR zatytułowany: „Zakres oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączeń sieci” oraz Załącznik nr 3 „Zakres oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie zapewnienia dostępu do lokalnej pętli abonenckiej, dostępu do urządzeń dostępu szerokopasmowego oraz dostępu do węzłów sieci telekomunikacyjnej używanych na potrzeby szerokopasmowej transmisji danych kierowanej do lokalnej pętli abonenckiej” Badając dyspozycję przepisów Rozporządzenia OR, Prezes UKE stwierdził, iż Projekt OPL odpowiadał przepisom tego aktu prawnego. Zgodnie z istotą Rozporządzenia OR, Projekt OPL zawierał jednoznaczne wskazanie wysokości kar umownych oraz bonifikat związanych z niewywiązywaniem się z warunków określonych w umowie oraz zdarzeń, z którymi wiążą się kary umowne i bonifikaty.

Analogiczne wnioski należy wysnuć z analizy zgodności Projektu OPL z Decyzją Zobowiązującą. Nie ulega wątpliwości, że propozycja OPL zmierzając do obniżenia wysokości kar umownych odpowiada wytycznym Decyzji Zobowiązującej dotyczącym przedstawienia zmiany Oferty SOR dotyczącej modyfikacji zapisów dotyczących kar umownych oraz bonifikat.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UKE wskazuje, że Projekt OPL odpowiada wymaganiom opisanym we wskazanych powyżej postanowieniach Pt oraz Rozporządzenia OR. Projekt OPL odpowiada przesłankom opisanym w art. 42 ust. 1 Pt, zwłaszcza w zakresie zachowania zasady niedyskryminacji i zapewnienia konkurencyjności rynku telekomunikacyjnego.

Potrzeby rynku

W ramach drugiej z przesłanek określonych w art. 43 ust. 1 Pt – tj. zgodności oferty ramowej z potrzebami rynku, Prezes UKE dokonał pełnej i całościowej analizy oraz oceny zgodności Projektu OPL z potrzebami rynku, wskazanymi w Decyzji SMP 3, Decyzji SMP 4 oraz w Decyzji SMP 5.

Wymienione wyżej decyzje nałożyły na OPL obowiązek, o którym mowa w art. 42 ust. 1 Pt tj.: obowiązek przygotowania i przedstawienia projektu oferty ramowej, a co za tym idzie przedmiotowa analiza odpowiadała dyspozycji art. 43 ust. 1 Pt, zgodnie z którą Prezes UKE bada zgodność projektu oferty ramowej z potrzebami rynku wskazanymi w decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej. W tym miejscu należy również podkreślić, że powyższa analiza została dokonana w zgodzie z wytycznymi

zawartymi w Decyzji Zobowiązującej, która była podstawą do przedstawienia przez OPL projektu zmiany Oferty SOR w omawianym zakresie.

W dziedzinie telekomunikacji regulacja pewnych zagadnień tylko w formie przepisów prawa jest niewystarczająca i wymaga ona również podejmowania działań ze strony regulatora opartych na aktualnych potrzebach rynku. Dlatego też, zasadnicze znaczenie ma badanie zgodności oferty ramowej z potrzebami rynku wskazanymi w decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej (tu: Decyzji SMP 3, Decyzji SMP 4, Decyzji SMP 5 i w Decyzji Zobowiązującej).

W tym zakresie konieczne jest odniesienie się do zjawisk występujących na rynku telekomunikacyjnym oraz sygnałów z rynku wskazujących, że do potrzeb rynku wynikających z Decyzji SMP 3, Decyzji SMP 4 i Decyzji SMP 5 należy zaliczyć przede wszystkim konieczność zapewnienia:

- rozwoju równoprawnej konkurencji na rynku telekomunikacyjnym oraz równoprawne (niedyskryminacyjne) traktowanie PT przez OPL,
- jasnych i precyzyjnych zasad współpracy pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi,
- skutecznej i efektywnej współpracy międzyoperatorskiej,
- zapobiegania zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji na rynku telekomunikacyjnym,
- zapobiegania nierównemu i dyskryminującemu traktowaniu PT, którym OPL świadczy lub będzie świadczyć usługi dostępu telekomunikacyjnego,
- sprawnej i efektywnej procedury komunikacji międzyoperatorskiej przy uwzględnieniu kwestii kosztów związanych z uruchomieniem, zarządzaniem i utrzymaniem platformy komunikacyjnej,
- maksymalnych korzyści abonentom,
- rozwoju nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej oraz promocję nowoczesnych usług telekomunikacyjnych,
- promocji technologii innowacyjnych,
- wsparcia rozwoju rynku wewnętrznego.

Ponadto, uwzględniając w toku postępowania ustalenia dokonane w Decyzji Zobowiązującej należy wskazać, że od 2010 r. nastąpiła zmiana zapotrzebowania na usługi i zmiana warunków rynkowych uzasadniająca wprowadzenie zmian w zakresie kar umownych oraz bonifikat. Wydając decyzję z dnia 29 września 2010 r., nr DHRT-WOR-6082-4/10(109) zatwierdzającą Ofertę SOR, Prezes UKE opierał się na ówczesnej sytuacji rynkowej, w której OPL nie tylko posiadała bardzo silną pozycję rynkową w sektorze telekomunikacyjnym, ale również utrudniała OA dostęp do swojej sieci, co wiązało się z problemami w rozwoju konkurencji. Tym samym system kar i bonifikat był represyjny w stosunku do OPL i miał zniechęcać OPL do podejmowania działań ukierunkowanych na ograniczenie konkurencji.

Od 2010 r. zmianie uległa pozycja rynkowa OPL oraz sposób udostępniania OA usług hurtowych. Wobec powyższego Decyzją Kary i Bonifikaty I oraz Decyzją Kary i Bonifikaty II

Prezes UKE zdecydował o wprowadzeniu zmian do Oferty SOR. Analiza Raportów kwartalnych NSKPI w okresie od stycznia 2015 r. do grudnia 2018 r. (raporty odnoszą się do okresu, w którym stosowane były kary zgodne z Decyzją Kary i Bonifikaty I oraz Decyzją Kary i Bonifikaty II) pozwala na stwierdzenie, że wskaźniki KPI²⁹ co do zasady osiągają poziomy referencyjne oraz nie występują przesłanki do stwierdzenia istnienia dyskryminacji w poziomie obsługi części hurtowej względem części detalicznej OPL, zarówno w ocenie niedyskryminacji krótkookresowej, jak i długookresowej. Należy zatem uznać, że pomimo zmian wprowadzonych Decyzją Kary i Bonifikaty I oraz Decyzją Kary i Bonifikaty II kary nie straciły swojego represyjnego charakteru.

Poniżej Prezes UKE odniósł się do wszystkich zmian wprowadzonych do Oferty SOR w związku z przedstawieniem do zatwierdzenia Projektu OPL.

1. Zmiana wysokości kar określonych w Części I Ogólnej, Rozdział 1 pkt 1.9 ppkt 1.9.3 ust. 1 lit. d, h, j

We Wniosku OPL zaproponowała obniżenie kar umownych określonych w Części I Ogólnej, w Rozdziale 1, pkt 1.9 ppkt 1.9.3 ust. 1 lit. d, h, j z uwagi na fakt, iż (zdaniem OPL) ich wysokość jest rażąco zawyżona. OPL wniosła o obniżenie wysokości tylko tych kar umownych, które zostały obniżone Decyzją Kary i Bonifikaty I uchyloną Wyrokiem NSA.

Zdaniem Prezesa UKE zasadne jest obniżenie kar umownych wskazanych przez OPL. Analiza Raportów kwartalnych NSKPI z okresu od stycznia 2015 r. do grudnia 2018 r. (w okresie obowiązywania Decyzji Kary i Bonifikaty I i II) wskazuje na utrzymywanie poprawnego poziomu świadczenia usług przez OPL. Powyższe potwierdza, iż poziom stosowanych kar umownych pozwala na realizację funkcji kar umownych (represyjnej i odszkodowawczej). Rozwiązania wprowadzone Decyzją Kary i Bonifikaty I i II nadal wpływają dyscyplinująco na OPL, co w konsekwencji przyczynia się do zapewnienia wysokiej jakości świadczonych usług na rzecz PT (co pośrednio ma również wpływ na zapewnienie maksymalnych korzyści użytkownikom końcowym). Prezes UKE podkreśla, iż pomimo obniżenia wysokości przedmiotowych kar umownych oraz związania ich z wysokością opłaty abonamentowej (kara umowna za nieterminowe usunięcie Awarii) podjęte rozstrzygnięcie nie naruszało istoty kary umownej, a usługi świadczone przez OPL nie były wykonywane z zachowaniem obniżonych standardów. Brak jest zatem uzasadnienia dla pozostawienia kar umownych określonych w Części I Ogólnej, Rozdział 1 pkt 1.9 ppkt 1.9.3 ust. 1 lit. d, h, j, w wysokości określonej w 2010 r. Zdaniem Prezesa UKE zmiany na rynku telekomunikacyjnym, do których doszło w okresie od 2010 r. (poprawa jakości i terminowości dostarczania usług regulowanych przez OPL, zmiana podejścia OPL do udostępnienia PT swojej sieci, rozwój konkurencji), uzasadniają obniżenie przedmiotowych kar umownych. Wprowadzone rozwiązanie odpowiada potrzebom rozwoju równoprawnej konkurencji na rynku telekomunikacyjnym oraz potrzebie dotyczącej zapewnienie skutecznej i efektywnej współpracy międzyoperatorskiej.

2. Wykreślenie kar umownych określonych w Części I Ogólnej, Rozdział 1 pkt 1.9, ppkt 1.9.3 ust. 1 lit. i, r, s

We Wniosku OPL zaproponowała usunięcie kary umownej określonej w Części I Ogólnej, Rozdział 1 pkt 1.9 ppkt 1.9.3 ust. 1 lit. r. (tj. kary w wysokości 100 000 (sto tysięcy) złotych za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia w przypadku przekroczenia terminu dotyczącego

²⁹ ang. Key Performance Indicators

czasu wdrożenia Usługi Regulowanej przez OPL). OPL wskazała, że wdraża terminowo Usługi Regulowane i tym samym brak jest podstaw do utrzymywania w Ofercie SOR kary umownej za nieterminowe wdrażanie Usług Regulowanych.

W ramach postępowania zakończonego wydaniem Decyzji Kary i Bonifikaty I Prezes UKE stwierdził, iż wskaźniki KPI odnoszące się do terminowości wdrażania Usług Regulowanych osiągnęły w badanym okresie (trzeci kwartał 2013 r.) wystarczający poziom, co potwierdza, iż OPL wdrażała terminowo Usługi Regulowane. Tym samym Prezes UKE uznał, iż brak jest podstaw do utrzymania przedmiotowej kary w Ofercie SOR. Analiza wskaźników KPI w okresie obowiązywania Decyzji Kary i Bonifikaty I oraz Decyzji Kary i Bonifikaty II potwierdza, iż trend dotyczący wdrażania przez OPL Usług Regulowanych został utrzymany. Wobec powyższego zasadne jest usunięcie przedmiotowej opłaty zgodnie z Projektem OPL.

OPL zaproponowała również we Wniosku usunięcie kary umownej określonej w Części I Ogólnej, Rozdział 1 pkt 1.9 ppkt 1.9.3 ust. 1 lit. s (tj. kary w wysokości 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych w przypadku stałego obniżania przez OPL jakości świadczonych Usług Regulowanych za każdy potwierdzony przypadek takiego działania OPL). OPL wskazała, że brak jest obecnie uzasadnienia dla pozostawienia przedmiotowej kary w Ofercie SOR, ponieważ OPL realizuje usługi regulowane często na poziomie lepszym dla OA niż dla części detalicznej OPL.

W Decyzji Kary i Bonifikaty I Prezes UKE stwierdził również, iż co do zasady jakość świadczonych przez OPL usług ulega systematycznej poprawie, a tym samym brak jest uzasadnienia dla utrzymywania kary za obniżanie przez OPL jakości świadczonych usług i nie przemawia za nią potrzeba zapobiegania zniekształceniu lub ograniczaniu konkurencji na rynku telekomunikacyjnym. W ramach niniejszego postępowania Prezes UKE stwierdził na podstawie wskaźników KPI, iż w okresie obowiązywania Decyzji Kary i Bonifikaty I i II trend dotyczący poprawy jakości usług świadczonych przez OPL został co do zasady utrzymany. Tym samym brak jest uzasadnienia dla pozostawienia w Ofercie SOR przedmiotowej kary umownej.

Ponadto OPL we Wniosku zaproponowała usunięcie kary określonej w Części I Ogólnej Rozdział 1 pkt 1.9 ppkt 1.9.3 ust. 1 lit. i Oferty SOR, która została określona w sposób niejasny i realnie może stanowić podstawę do naliczenia więcej niż jednej kary za to samo zdarzenie.

Prezes UKE potwierdza swoje stanowisko wyrażone w Decyzji Kary i Bonifikaty I wskazujące, iż za zasadne należy uznać wykreślenie kary określonej w Części I Rozdział 1 pkt 1.9 ppkt 1.9.3 ust. 1 lit. i Oferty SOR (tj. kary w wysokości 300 (trzysta) złotych za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia w przypadku, gdy w wyznaczonym terminie nie zostanie rozpatrzony jakikolwiek wniosek lub jakiegokolwiek zamówienie PT). Zdaniem Prezesa UKE przedmiotowa podstawa do naliczenia kary umownej została określona zbyt ogólnie, co mogło powodować wątpliwości interpretacyjne i skutkować naliczeniem więcej niż jednej kary za to samo zdarzenie. Tym samym zasady współpracy międzyoperatorskiej byłyby niejasne i nieprecyzyjne, co stałoby w sprzeczności z potrzebą zapewnienia skutecznej i efektywnej współpracy międzyoperatorskiej oraz potrzebą określenia jasnych i precyzyjnych zasad współpracy.

3. Ograniczenie górnego limitu wysokości kary umownej naliczonej za jedno zdarzenie

We Wniosku OPL zaproponowała wprowadzenie limitu, do wysokości którego PT są uprawnieni do żądania kar umownych. Określenie przedmiotowego limitu na poziomie sześćdziesięciokrotności podstawy kary umownej za dane zdarzenie pozwoli na uniknięcie nadmiernych i nieuzasadnionych obciążeń OPL w sytuacji wystąpienia zdarzeń o charakterze ciągłym, utrudniających lub uniemożliwiających świadczenie usługi regulowanej, w szczególności w sytuacjach, na które OPL nie ma wpływu lub wpływ ten jest ograniczony.

Zdaniem Prezesa UKE postulat o określeniu górnego limitu wysokości kary umownej naliczonej za jedno zdarzenie należy uznać za słuszny. Należy zauważyć, że w sytuacji wystąpienia długotrwałej i skomplikowanej Awarii, wymagającej zaangażowania znacznych środków pieniężnych i ludzkich ze strony OPL, brak określenia górnego limitu kary można uznać za zbyt wygórowane obciążenie. Wprowadzone rozwiązanie wpisuje się w potrzebę polegającą na wspieraniu konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych. Jednocześnie z uwagi na określenie górnego limitu na wysokim poziomie (sześćdziesięciokrotności podstawy kary umownej za dane zdarzenie) kary umowne nie utracą swojego represyjnego charakteru i będą działać mobilizująco na OPL. Z drugiej strony wprowadzone rozwiązanie ograniczy potencjalną możliwość wykorzystywania przez PT kar umownych jako dodatkowego źródła dochodu kosztem OPL, co odpowiada potrzebie rynkowej zapewnienia skutecznej i efektywnej współpracy międzyoperatorskiej. Prezes UKE wskazuje również, iż wskazana powyżej potrzeba rynkowa może zostać zaspokojona z uwagi na fakt, iż pomimo wprowadzenia górnego limitu kary umownej PT przysługuje prawo do dochodzenia odszkodowania przenoszącego wysokość kar umownych (Część I, Rozdział 1 pkt 1.9 ppkt 1.9.3 ust. 5 Oferty SOR).

4. Definicja dnia

OPL zaproponowała we Wniosku wprowadzenie definicji dnia w brzmieniu odpowiadającym zapisom Decyzji Kary i Bonifikaty I. OPL wskazała, że zgadza się ze stanowiskiem Prezesa UKE wyrażonym w uzasadnieniu do Decyzji Kary i Bonifikaty I.

W ocenie Prezesa UKE zasadne jest wprowadzenie definicji dnia zgodnej z Projektem OPL. Tym samym Prezes UKE podtrzymuje swoje stanowisko przedstawione w Decyzji Kary i Bonifikaty I. Zdaniem Prezesa UKE OPL nie powinna być obciążana karami umownymi za czas, jakim dysponuje na usuwanie Awarii. Obciążenie karami umownymi OPL powinno następować dopiero w sytuacji, gdy OPL opóźnia się z naprawą Awarii, czyli gdy naprawa trwa dłużej niż czas na nią przewidziany w Ofercie SOR.

Prezes UKE uznał za zasadne wprowadzenie do Oferty SOR definicji dnia w brzmieniu zgodnym z Projektem OPL. Wprowadzona definicja pozwoli na uniknięcie ewentualnych sporów międzyoperatorskich dotyczących interpretacji zapisów Oferty SOR. Doprecyzowanie definicji dnia pozwoli na realizację potrzeby zapewnienia jasnych i precyzyjnych zasad współpracy międzyoperatorskiej. Jednoznaczne określenie momentu, od którego PT przysługują kary umowne wpisuje się w realizację celu polityki regulacyjnej dotyczącej zapobiegania zniekształceniu konkurencji na rynku.

5. Kumulacja podstaw do naliczania kar umownych

We Wniosku OPL zaproponowała dodanie postanowienia stanowiącego, iż w przypadku gdy jedno zdarzenie może być podstawą do naliczenia więcej niż jednej kary umownej, PT

ma uprawnienie do naliczenia kary umownej tylko z jednej podstawy, według własnego wyboru.

Zdaniem Prezesa UKE niedopuszczalne jest pozostawienie w Ofercie SOR rozwiązania pozwalającego na wysuwanie przez PT, dublujących się roszczeń wynikających z tego samego zdarzenia. Przyjęte w Decyzji rozwiązanie pozwala na wyeliminowanie dwóch tożsamyh podstaw do naliczania kar umownych, jednocześnie wprowadzając zasadę, iż w przypadku gdy występują dwie odmienne podstawy do naliczenia kar umownych za to samo zdarzenie, PT ma możliwość wyboru jednej, wybranej przez siebie podstawy. W ocenie Prezesa UKE wprowadzenie rozwiązania znoszącego kilka podstaw do naliczenia kary umownej za ewidentnie to samo zdarzenie, pozwoli na uniknięcie przynajmniej części sporów międzyoperatorskich dotyczących kar umownych oraz ujednotoci praktykę współpracy. Tym samym, zdaniem Prezesa UKE, zasadne jest wprowadzenie w tym zakresie zapisów odpowiadających w swojej treści Decyzji Kary i Bonifikaty I. Przyjęte rozwiązanie odpowiada potrzebom rynku dotyczącej określenia jasnych i precyzyjnych zasad współpracy pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. Wprowadzone rozwiązanie pozwoli na zapewnienie skutecznej i efektywnej współpracy międzyoperatorskiej.

6. Zasady odpowiedzialności

We Wniosku OPL zaproponowała wprowadzenie analogicznych rozwiązań do wprowadzonych do Oferty SOR Decyzją Kary i Bonifikaty I, w zakresie katalogu zdarzeń wyłączających możliwość żądania przez PT od OPL zapłaty kar umownych. OPL wskazała, że nie powinna być zobowiązana do zapłaty kar umownych w sytuacjach, gdy nie ma na nie wpływu lub wpływ ten jest znacząco ograniczony.

Zdaniem Prezesa UKE zaproponowane w Projekcie OPL rozwiązanie pozwala na określenie jasnych i precyzyjnych zasad współpracy pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, co stanowi odpowiedź na jedną z potrzeb rynku wynikającą z Decyzji SMP 3, Decyzji SMP 4 i Decyzji SMP 5. Rozwiązanie pozwoli na określenie spójnego katalogu przesłanek zwalniających OPL z odpowiedzialności oraz konieczności zapłaty kary umownej w sytuacji, gdy niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy o dostępie jest następstwem okoliczności, za które OPL nie ponosi odpowiedzialności. Zdaniem Prezesa UKE zaproponowane w Projekcie OPL rozwiązanie jest zgodne z przesłanką rynkową zapobiegania zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji na rynku telekomunikacyjnym, ponieważ zwalnia OPL z odpowiedzialności w sytuacji, gdy awarie lub przerwy w świadczeniu usług hurtowych wynikają z błędnych prognoz dostarczonych przez PT, przekroczenia limitu dla danych prognoz czy ich niezłożenia przez PT. Zdaniem Prezesa UKE brak jest podstaw do obciążania OPL odpowiedzialnością za zaniechania PT. Obciążenie OPL w przypadkach wskazanych powyżej wiązałoby się ze zniekształceniem konkurencji oraz mogłoby sprzyjać powstawaniu po stronie PT nadużyć w wykonywaniu prawa do kary umownej.

Ponadto, pozostawienie w katalogu wyłączeń odpowiedzialności OPL sytuacji, w której abonent PT nie wyraża zgody na dostęp do lokalu służb technicznych OPL lub w przypadku nieobecności abonenta PT w lokalu w umówionym terminie jest zdaniem Prezesa UKE zasadne z uwagi na fakt, iż OPL nie ma wpływu na zachowanie abonenta PT i nie powinna odpowiadać za jego zachowanie. Podobnie w przypadku braku zgłoszenia przez PT do OPL nieprawidłowości w zakresie zdarzeń objętych roszczeniem z tytułu kary umownej, brak

jest podstaw do obciążania OPL karą umowną. W opinii Prezesa UKE prowadząc działalność gospodarczą PT powinni być ukierunkowani na osiągnięcie zysku w związku z oferowanymi usługami, a nie z tytułu wypłacanych przez OPL kar umownych. Tym samym sytuacja, w której dany OA nie zgłasza do OPL faktu wystąpienia usterki usługi regulowanej jest równoznaczna z traktowaniem kar umownych jako dodatkowego źródła dochodu tego OA. Wprowadzone Projektem OPL rozwiązanie pozwoli na uniknięcie nadużyć pojawiających się po stronie PT, dotyczących wykorzystywania prawa do kary umownej niezgodnie z funkcją kompensacyjną kary umownej. Możliwość nałożenia na OPL kary umownej w opisanej sytuacji stałaby w sprzeczności z potrzebą zapewnienia jasnych i precyzyjnych zasad współpracy pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.

Zdaniem Prezesa UKE zasadne jest również zatwierdzenie ostatniej przesłanki wyłączającej odpowiedzialność OPL wskazanej w Projekcie OPL, tj. zaistnienia zdarzeń wyłączających odpowiedzialność TP (Siła wyższa). Zgodnie z definicją wskazaną w pkt 1.1, Rozdział 1, Części I Ogólnej Oferty SOR „*Siła wyższa to zdarzenie zewnętrzne o charakterze nadzwyczajnym niezależne od strony, któremu nie można zapobiec przy dołożeniu najwyższej staranności, a w szczególności: wojna w tym wojna domowa, zamieszki, akty sabotażu, rozruchy, katastrofy naturalne*”. Tym samym brak jest uzasadnienia do obciążania OPL obowiązkiem naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania umowy o dostępie, w sytuacji, gdy niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które strona nie ponosi odpowiedzialności.

7. Bonifikaty

We Wniosku OPL wskazała na konieczność doprecyzowania i złagodzenia obowiązków w zakresie bonifikat. OPL wskazała, że przedstawione w tym zakresie propozycje są zgodne z funkcją kompensacyjną bonifikaty.

Zdaniem Prezesa UKE przyjęcie zaproponowanych przez OPL zapisów ppkt 1.9.4 Bonifikaty pozwoli na zapewnienie jasnych i precyzyjnych zasad współpracy pomiędzy PT. Wskazane rozwiązanie zapewni również maksymalne korzyści Abonentom, ponieważ mobilizuje OPL do świadczenia usług na odpowiednim poziomie jakości, co przekłada się na zapewnienie odpowiedniej jakości usług regulowanych.

Prezes UKE, analizując Projekt OPL, szczegółowo badał, czy rozwiązania zaproponowane przez OPL odpowiadają ww. potrzebom rynku telekomunikacyjnego, zwłaszcza w zakresie zapewnienia skutecznej i równoprawnej konkurencji. Ocena Projektu OPL przez Prezesa UKE nastąpiła również w oparciu o ustalenia wskazane w Decyzji Zobowiązującej.

Analizując Projekt OPL pod względem jego zgodności z potrzebami rynku wynikającymi z Decyzji SMP 3, Decyzji SMP 4 i Decyzji SMP 5, należy uznać, że Projekt OPL odpowiada tym potrzebom, w szczególności potrzebie zapewnienia skutecznej i równoprawnej konkurencji, potrzebie zapobiegania ograniczeniom konkurencji na rynku telekomunikacyjnym oraz potrzebie zapewnienia jasnych i precyzyjnych zasad współpracy pomiędzy PT.

Dodatkowo, podkreślić należy, że zapobieganie zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji na rynku telekomunikacyjnym należy do celów działania Prezesa UKE

(art. 189, ust. 2 pkt 2 lit b Pt). Dlatego też, dokonując wszechstronnej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, Prezes UKE uznał, że rozwiązanie zaproponowane w Projekcie OPL zapewnia utrzymanie konkurencyjności pomiędzy OA, a OPL.

OPL wskazała również, że postulowane w Projekcie OPL kary są surowsze niż kary zaakceptowane przez Prezesa UKE wobec beneficjentów POPC³⁰. W odniesieniu do powyższego Prezes UKE podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w Decyzji Zobowiązującej, zgodnie z którym należy zauważyć, że zakres uregulowań wprowadzonych w ramach POPC nie przystaje do zakresu, którego dotyczy niniejsze postępowanie. Prezes UKE wskazuje, że Oferta SOR obejmuje różne rynki regulowane, podczas gdy obszary odnoszące się do POPC dotyczą jedynie fragmentu obszaru współpracy międzyoperatorskiej. Wobec powyższego Prezes UKE nie uwzględnił argumentów OPL dotyczących kar stosowanych w POPC i nie odniósł się do nich w niniejszej sprawie.

Odnosząc się do argumentów prezentowanych we Wniosku wskazujących, że za zmianą Oferty SOR zgodnie z Projektem OPL przemawia również analiza analogicznych ofert stosowanych przez innych operatorów regulowanych na rynku zakańczania połączeń w sieciach stacjonarnych, Prezes UKE wskazuje co następuje. Fakt, iż wskazani przez OPL operatorzy nie określają kar umownych w informacjach dostępnych na ich stronach internetowych pozostaje bez znaczenia dla sprawy. Prezes UKE wskazuje, że jedynie OPL posiada na rynku zakańczania połączeń obowiązek stosowania oferty ramowej. W związku z powyższym Prezes UKE nie zatwierdza procedur, zasad i warunków świadczenia usług przez operatorów regulowanych na rynku zakańczania połączeń w sieciach stacjonarnych, a tym samym nie ma wpływu na stosowany przez tych operatorów system kar umownych i bonifikat związanych z niewywiązywaniem się z warunków określonych w umowie.

Działania Prezesa UKE, polegające na zatwierdzeniu Projektu OPL zmierzają do zapewnienia dalszego rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji na rynku telekomunikacyjnym oraz równoprawnego (niedyskryminacyjnego) traktowania zarówno OA przez OPL, jak i OPL przez OA, co stanowi jedną z potrzeb rynku telekomunikacyjnego.

Prezes UKE zaznacza, że zgodnie z art. 43 ust. 1 Pt, jeżeli przedstawiony projekt oferty ramowej odpowiada przesłankom określonym w tym przepisie, zatwierdza projekt oferty ramowej bez zmian. Prezes UKE podkreśla, że Projekt OPL jest zgodny z wymaganiami ustawowymi i zawartymi w Decyzji Zobowiązującej. Tym samym, Prezes UKE postanowił jak w sentencji Decyzji.

Po wszechstronnym i wnikliwym zbadaniu Projektu OPL oraz po dokładnym przeanalizowaniu akt sprawy, mając na uwadze, iż Oferta SOR powinna odpowiadać potrzebom rynku tj.: zapewniać skuteczną i równoprawną konkurencję oraz możliwość zapobiegania ograniczaniu konkurencji na rynku telekomunikacyjnym, Prezes UKE zatwierdził Projekt OPL.

Rygor natychmiastowej wykonalności

Katalog przesłanek uzasadniających nadanie decyzji nieostatecznej rygoru natychmiastowej wykonalności jest zamknięty, a zatem jedynie wzgląd na dobra i wartości określone w art. 108 § 1 kpa zobowiązuje organ administracji publicznej

³⁰ Program Operacyjny Polska Cyfrowa

do nadania decyzji takiego rygoru. Ustawodawca wymienia w art. 108 § 1 kpa kilka rodzajów dóbr, które podlegają ochronie przez nadanie decyzji nieostatecznej rygoru natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 108 § 1 kpa decyzji administracyjnej może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami, bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. W art. 108 § 1 kpa ustawodawca wymienia kilka rodzajów dóbr, które podlegają ochronie w drodze nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, między innymi jest nim „inny interes społeczny”.

Odnosząc się do przesłanki interesu społecznego, należy stwierdzić, „że nie ma trwałej, stałej definicji interesu społecznego, a treść tego pojęcia trzeba ustalać w każdym przypadku z osobna” (M. Wyrzykowski, Pojęcie interesu społecznego w prawie administracyjnym, Warszawa 1986, s. 209, por. Komentarz do kpa, B. Adamiak, J. Borkowski, Wyd. C.H.Beck, W-wa 2000, str. 457, pkt 6). W tym zakresie należy zaznaczyć, iż orzecznictwo wyróżnia m.in. trzy kategorie „interesów”: prywatny (indywidualny), społeczny oraz publiczny. Interes społeczny jest przeciwstawiany interesowi prywatnemu i nie musi oznaczać ogółu, a jedynie pewną zbiorowość (por. np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 21 czerwca 2001 r., sygn. akt V SA 3718/00, zam. ONSA 2002 nr 3, poz. 124).

Należy wskazać, że Decyzja i skutki, jakie ze sobą niesie, mają istotne znaczenie dla interesu społecznego i wymagają zapewnienia ich natychmiastowej wykonalności.

W sprawie interes społeczny wyraża się w dążeniu do wspierania rozwoju skutecznej konkurencji pomiędzy PT, zapewnienia równego traktowania PT oraz zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości oferowanych usług telekomunikacyjnych.

Zdaniem Prezesa UKE, Projekt OPL umożliwi dalszy rozwój konkurencji na rynku telekomunikacyjnym oraz niedyskryminujący dostęp do infrastruktury OPL. Zmiany Oferty SOR wprowadzone Decyzją pozwolą na świadczenie usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym przy zachowaniu wysokich standardów jakościowych, co związane jest z zapewnieniem jasnych i precyzyjnych zasad odpowiedzialności oraz naliczania kar umownych. Przyjęte rozwiązanie polegające na wprowadzeniu do Oferty SOR rozwiązań wypracowanych w postępowaniach zakończonych Decyzją Kary i Bonifikaty I i II z jednej strony pozwoli na wyeliminowanie potencjalnych niekorzystnych zjawisk związanych z nadużyciami na rynku telekomunikacyjnym, a z drugiej w dalszym ciągu będzie działało mobilizująco na OPL w zakresie świadczenia usług hurtowych z zachowaniem wysokich wskaźników jakości.

W ocenie Prezesa UKE, nadanie Decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności jest niezbędne, aby zmiany Oferty SOR mogły być jak najszybciej stosowane na rynku telekomunikacyjnym. Rozwiązanie przyjęte w Decyzji korzystnie wpłynie na konkurencję na rynku telekomunikacyjnym, co przełoży się na zapewnienie użytkownikom końcowym maksymalnych korzyści w zakresie oferowanych usług telekomunikacyjnych.

Dodatkowo Prezes UKE ma świadomość, iż uchylenie Wyrokiem NSA Decyzji Kary i Bonifikaty I i II, wydanie przez Prezesa UKE Decyzji Zobowiązującej oraz przedstawienie Projektu OPL może powodować dezorientację OA oraz powstawanie sporów międzyoperatorskich. Zasadne jest zatem nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności w celu jednoznacznego określenia zasad dotyczących kar i bonifikat określonych w Ofercie SOR.

Wobec powyższego, należy uznać, iż nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności jest niezbędne ze względu na interes społeczny, który jak już zostało wykazane wyraża się w dążeniu do wspierania skutecznej i efektywnej współpracy międzyoperatorskiej (poprzez zapewnienie sprawnej komunikacji międzyoperatorskiej) i tym samym do wspierania rozwoju skutecznej konkurencji pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, zapewnieniu równego traktowania przedsiębiorców telekomunikacyjnych, a także w zapewnieniu użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości oferowanych im usług telekomunikacyjnych.

Biorąc pod uwagę wszystkie przedstawione powyżej okoliczności, Prezes UKE postanowił jak w sentencji Decyzji.

POUCZENIE

Strona niezadowolona z Decyzji może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy albo wnieść skargę do WSA w Warszawie bez skorzystania z prawa zwrócenia się do Prezesa UKE z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 127 § 3 w zw. z art. 129 § 2 kpa).

Stosownie do art. 127a § 1 w związku z art. 127 § 3 *in fine* kpa, w trakcie biegu terminu do zwrócenia się do Prezesa UKE z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona może zrzec się prawa do wniesienia tego wniosku wobec Prezesa UKE. Z dniem doręczenia Prezesowi UKE oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 2 w związku z art. 127 § 3 *in fine* kpa).

Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa UKE w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, na podstawie art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 § 1 i § 2, art. 50 § 1, art. 52 § 1 i § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j.: Dz. U. 2018 r., poz. 1302 z późn. zm., zwanej dalej „ppsa”).

Zgodnie z art. 54a ppsa, skarga zostanie przekazana do rozpoznania sądowi, o ile inna strona tego postępowania nie zwróci się do Prezesa UKE z wnioskiem o ponowne rozpoznanie sprawy. W takim bowiem przypadku Prezes UKE zobowiązany jest rozpoznać skargę jak wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy (art. 54a § 1 i § 2 ppsa).

Od skargi na decyzję, wszczynającej postępowanie przed sądem administracyjnym pobiera się wpis stały w wysokości 200 zł, na podstawie § 2 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2003, Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.) w związku z art. 230 ppsa.